

Det er min Overbeviisning, at Lovforslaget er blevet særdeles meget forbedret i Landstinget, og at det, at indføre en saadan Bestemmelse, som det ærede Medlem for Holbæk (Tscherning) foreslaaer, vil medføre, at Loven taber sin hele Betydning. Hvad blev der da tilbage? Reglementet om Mandskabets Forpleining og om det Rum, som det skal have, hvilket dog kun kan komme det tilgode i en kommende Tid, eftersom der bliver bygget nye Skibe. Naar de to Parter skulle have Lov til at blive enige om at anvende Pryglestraf istedetfor Bødestraf, komme vi tilbage til den hele Tilstand fra den gamle Tid, som vi netop søge at raade Bod paa ved denne Lov, forsaavidt det virkelig vil være muligt for Skipperen og Mandskabet at træffe en saadan Overenskomst, hvorom jeg rigtignok tvivler, naar jeg seer hen til, hvad der staaer i § 2. Naar vi alene beholde de Straffebestemmelser, der omhandles i Capitel 3, som faste, troer jeg, at vi ligesaagodt kunde blive enige om at stemme imod Loven, da den nyere Tid har medført, at de gamle Straffe ikke benyttes, men at de, naar de blive idømte, blive formildede. Jeg kan, som sagt, aldeles slutte mig til de to ærede Medlemmer i deres Modstand imod Endringsforslaget, uagtet jeg ved en tidligere Veilighed har foreslaaet noget Eignende; men man maa erindre, at der, da Loven i denne Samling kom fra Indenrigsministerens Haand her til Thinget, var foreslaaet, at nogle enkelte Paragrapher ikke maatte forandres ifølge Overenskomst. Dette mødte en temmelig stor Modstand her, og for at bringe en Tilnærmelse tilstede, indbragte jeg det Forslag, at § 5 og Capitel 4 skulde være underkastede fri Overenskomst; men jeg gjorde det ikke, fordi jeg troede, det var det Rigtigste først at give en saadan Lov og bagefter at sige: Den behøve I ikke at holde. — Efter disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at bede den ærede Indenrigsminister, om han ikke vil forklare en Ytring, der faldt fra ham ved en tidligere Forhandling heri Thinget, ligesom ogsaa, saavidt jeg troer, fra et æret Medlem, nemlig den, at der, naar Loven kom ud, var Bestemmelser i den, som kunde forandres ifølge Overenskomst. Dette har jeg ikke rigtig kunnet forstaae, og jeg troer, det vilde være heldigt,

om det blev forklaret, eller at det, hvis jeg har misforstaaet Ytringen, blev tydeligt udtalt, at Meningen er den, at Loven skal holdes, og at der ikke kan afviges fra den.

Tscherning: Jeg troer, at man i en fri Stat maa gaae ud fra den Betragtning, at Loven kun skal binde den Enkeltes Frihed der, hvor det er nødvendigt for det Offentlige; at binde den Enkeltes Frihed for hans egen Bestyttelses Skyld, er en Levning netop fra Fortiden. Det, at ville sikke en Mand imod at behøve at underkaste sig Bant, naar han dog hellere vil have Bant end minste sine Penge, det er Mangel paa Frihed. Jeg vil tillige gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at naar De ville see nøie efter, ville De finde, at der sjældent er nogen Lovbestemmelse, der har stillet det menige Folk flettere end netop de, der ere udgaaede til dets Bestyttelse. Saa snart man begynder at tale om: jeg vil tage den og den Bestemmelse for at besygte den menige Mand, saa gaaer det i Grunden ud paa, at man ikke vil betragte ham som fuldmægtig, som den, der kan sørge for sig selv, og ved denne Bane ikke at ville betragte ham som en Mand, der kan sørge for sig selv, gjør man ham i hans inderste Sjæl umyndig og foranlediger, at han ikke passer at sørge for sig selv, hvor han har Ret dertil. Det er altsaa en Vei, som man ikke skal betræde. Spørgsmaal er her ganske simpelt dette: Er det nødvendigt, for at Søfarten kan bestaae, at den Befolkning, der hengiver sig dertil, skal stilles i et ganske andet Forhold end det, hvori alle Andre ere stillede her i Staten? Og da er det, jeg siger: at det ikke er nødvendigt; men det er dette, denne Lov gjør. Denne Lov — det skal jeg meget gjerne indrømme de to ærede Herrer, der sidde i min Nærhed (Klein og Tuxen) — har den meget store Feil, at den principløst blander forskjellige Ting imellem hverandre, Bestemmelser, der skulle staae der, fordi de staae der paa det Offentliges Vegne, sammen med andre Bestemmelser, der kun ere regulatoriske, forsaavidt de Vedkommende ikke ere komne overeens om at vedtage Andet. I de her nævnte Capitler ere imidlertid disse Undtagelser fra det i og for sig Rig-